

Olipa kerran poika, joka tykkäsi kalastaa. Eräänä päivänä poika oli kalastamassa ja sai saaliin. Sitten rosvot tulivat pojan luo ja sanoivat, että ottavat kalat mukaansa ja häipyvät. Poika sanoi: ette saa ottaa kaloja, mutta merirosvot uhkasivat poikaa aseella. Silloin poika luovutti kalat rosvoille ja lähti muualle kalastamaan. Rosvot lähtivät eikä palanneet enää koskaan.
Gumerus, Aappo 5. lk

Olipa kerran merirosvo jonka nimi oli Jorma. Jorma oli fiksu merirosvo mutta halusi haista pahalle. Eräänä päivänä Jorma lähti varastamaan aarretta caribbean merellä olevasta saarelta joka oli täynnä ansoja. Mutta sitten kun merirosvo Jorma oli lastaamassa laivaa lähtö valmiiksi kuningas Nero Uleniuksen sotilaat saapuivat ja pidättivät Jorman. Jorma oli jo aivan varma että loppu koitti, mutta sitten hänet laitettiin jalkapuuhun ja häntä heiteltiin vihanneksilla. Merirosvo Jorma päätteli että kuolisi kivuliaasti mutta hitaasti sillä vihannekset eivät tapa mutta käyvät kipeää. Yhtäkkiä Jorma huomasi että jalkapuun kettingit olivat liian löysällä ja hän pääsi pakoan. Hän juoksi ja juoksi kunnes hän pääsi piiloon. Lopulta Jorma vapautui ja pääsi pois pinteestä. Loppu!
Ruukin koulu, Petra 5A

Olipa kerran poika, jonka nimi oli Joel, ihan tavallinen poika. Hän asui maalla äitinsä ja siskonsa kanssa. Joel haaveili seilaavansa merellä isolla laivalla. Eräänä päivänä hän makasi sängyssään ja haaveili taas seilaavansa merellä. Joelin äiti lähti töihin. Sitten kuului rysähdys ja askelia. Silloin hänen huoneensa ovi avautui ja sisään astui pelottava merirosvo.
- sinä lähdet mukaan, sanoi merirosvo
Hän haki myös Joelin siskon. Merirosvo oli rikkonut heidän ovensa. Merirosvo tarrasi kiinni Joeliin. Silloin Joel huusi: apua! Auttakaa! Lapset joutuivat merirosvojen laivaan. He pakenivat laivasta ja piiloutuivat luolaan. Parin päivän päästä ja palasivat kotiin. Äiti oli kauhuissaan siitä, että he joutuivat merirosvojen laivaan.

Gumerus, Aili, 5. lk

Olipa kerran kultaa rakastava mustekala, joka asui saarella, jossa oli aarteet. Hän ei tykkää ihmisistä, jotka ottavat hänen aarteensa. Eräänä päivänä, kun yksi merirosvojoukko meni saarelle, mustekala hyökkäsi heidän kimppuunsa. Mutta sitten mustekala huomasi, että puolet hänen aarteesta oli otettu. Silloin mustekala kasvoi ja suuttui. Viimein mustekala rauhoittui, kun aarteet olivat taas omalla paikallaan. Lopulta mustekala oli ennallaan, ja iloinen.
Ruukki, Hilma 5.-6.B

Silloin merirosvoaikoina Pikkulaaksossa oli kätkeyty aarre. Merirosvot harjoittelivat monia eri taitoja, kuten ankkuriketjun päällä kävelemiseen. Jotta voisivat valmistautua Pikkulaakson aarteen metsästykseseen. Aarteen

metsästys alkoi 10.11.1797. Merirosvot etsivät ja etsivät kunnes löysivät suuren punaisen lastin maassa. Mutta juuri kun he olivat ottamassa aarteen, valtavan suuri mustekala tuli ja nappasi merirosvot. Kyllä merirosvot tiesivät miten surmata mustekala. Mustekala oli surmattu ja aarretta alettiin kaivaa. Lopulta kun aarre oli saatu esille, merirosvot hurrasivat.

Ruukki, Roni 6.B

Olipa kerran poika, joka halusi kiivetä mastoon. Mastoon kiipeäminen oli todella hankalaa, joten poika eli Hans alkoi harjoitella ahkerasti. Hans oli 13-vuotias poika, joka oli elänyt koko elämänsä laivalla. Kukaan muu ei ollut koskaan pystynyt kiipeämään mastoon, joten Hans halusi olla ensimmäinen. Hansin perhe on asustellut Piikasaaren rannalla, toisinaan myös Pähkinäsaaren rannikolla. Hans treenasi joka päivä kiipeämistä, mutta ei koskaan onnistunut. Kun Hans aikoi jo luovuttaa, hän kokeili vielä kerran – ja onnistui. Koska Hans oli ensimmäinen, jonka onnistui kiivetä mastoon, Hansin perhe järjesti ihanat juhlat. Hans toteutti unelmansa.

Ruukki, Saaga 6.B

Olinpa kerran vankina matossa. Minut oli laitettu siihen edellisenä päivänä. Silmät ja suu sidottuina. En tiennyt mitä tehdä, koska en nähnyt enkä kuullut mitään. Seuraavana päivänä kuulin askeleita ja minut nostettiin yhtäkkiä maasta, ja tiesin että minua kannettiin. Olin silloin niin nälkäinen, että tuntui kuin kuolisin. Hetken kuluttua minua alettiin kierittämään matosta pois. Huomasin että minulla ei ollut enää silmälappua ja että olin laivassa. Laivan kyljessä oli iso pääkallo ja siitä tiesin, että olin merirosvolaivassa. Sitten tajusin, että minua kohdeltiin hyvin ja minulle annettiin syötävää. Siitä alkoikin suuri seikkailu.

Ruukki, Aada 6.B

Olipa kerran hylje, joka tykkäsi katsoa merirosvoja merellä. Eräänä päivänä hylje huomasi merirosvojen varastavan maailman arvokkaan hyljepatsaan. Hän ui lyömään merirosvoja pyrstöllään, mutta merirosvot kaappasivat hänet heidän laivalleen. Silloin hylje löi vielä kovemmin pyrstöllään, se pääsi vapaaksi ja meni kotiinsa.

Ruukki, Greta 5B

Olipa kerran tanssiva possu. Se osasi tanssia mitä vaan. Kerran hän astui merirosvolaivan kannelle kapteeniksi. Siellä possu sai kaikki tanssimaan alle sekunnissa. Rytmisi solisi ja paukkui ja jonku ajan päästä laiva oli ajautunut pienen saaren rantaan. Possu laittoi ankkurin alas ja käski miestensä alkaa etsiä aarretta. Mutta jonkun ajan kuluttua miehet palasivat tyhjin käsin rantaan. – Emme löytäneet mitään, jos ei pientä ketun poikaa lasketa, he sanoivat. He näyttivät pienen ketun pojan, joka oli sidottu hiekkaan kiinni. Merirosvolaiva lähti tyhjin käsin pois rannasta. Kului siinä tovi tanssiessa, kun

yhtäkkiä laiva törmäsi. Merirosvot olivat saaneet syötyä ja alkoivat penkoa saarta. Kun merirosvot saapuivat, oli heillä mukana suuri kirstu. Se oli täynnä kultaa. Viimeinkin he olivat löytäneet aarteiden ja voittaneet muut rosvojoukot.
Ruukki, Nella 5.-6.B

Olipa kerran piileskelevä kettu, joka kurkki pensaan takaa merirosvoja. Mutta sitten yhtenä kauniina päivänä merirosvot huomasivat ketun ja kaappasivat sen mukaansa merirosvolaivaan. Laivassa merirosvot näyttivät kettua kapteenille, joka puolestaan kirkaisi pelosta. Silloin yksi merirosvo kysyi kapteenilta: - pelkäätkö sinä kettuja?

Kapteeni väitti ettei pelännyt ja kertoi kirkaisseensa siksi kun hiiri oli puraissut häntä varpaasta. Sitten kapteeni kaappasi ketun syliinsä ja vei hänet huoneeseensa. Kun merirosvojen silmä välitti, otti kapteeni ketun syliinsä ja työnsi sen tynnyriin. Sitten hän heitti tynnyrin mereen ja huusi: - sinä et meidän aarrejahtia ainakaan pilaa! Viimein aallot keinuttivat ketun rantaan ja se pääsi pois tynnyristä. Lopulta kettu huomasi, että se ei tuntenut saarta ollenkaan.

Ruukki, Vilma 6.B

Olipa kerran merirosvolaiva, jossa asui kokonaisen laivan miehistö. He tekivät ryöstöretkiä ympäri maailmaa ja jakoivat saaliin köyhille. Tästä huolimatta eräänä päivänä tuli tieto, että laivan kapteeni oli etsintäkuulutettu. Miehistö säikähti kovin ja saman tien he lähtivät pakomatalle. Minne ikinä he saapuivatkin, niin kaikkialla näkyi etsintäkuulutuksia. Jopa kaikki muut merirosvot toivoivat, että kapteeni (jonka nimi oli Harvahammas) jäisi kiinni. Koska hän ei ollut kovin kunniallinen merirosvo jakaessaan saalista köyhille. Lopulta miehistön ei auttanut muuta kuin ankkuroitua keskelle merta ja aina kun joku kulki ohi, he esittivät kauppalaivaa. Eräänä yönä kapteeni keksi loistoidean. He ryöstäisivät tehtaan, jossa tehtiin etsintäkuulutuksia. Hämärän tullen he lähtivät hiipimään kohti tehdasta ja niin he ryöstivät koko tehtaan tyhjäksi ja polttivat kaikki etsintäkuulutukset. Sen jälkeen he purjehtivat merille ja päättivät että eivät koskaan enää ryöstäisi mitään.

Revonlahti, Maria 6. lk

Olipa kerran kylä Joka oli erittäin vartioitu monista syistä. Eräänä Päivänä yksi kyläläisistä oli kerran kalastamassa merellä. Yhtäkkiä hän huomasi että häneen takanaan oli iso laiva Jossa oli pääkallon kuva hän säikähti sitä paljon ja yritti Lähteä karkuun mutta laiva oli häntä nopeampi. Yhtäkkiä hän tunsu että häntä vedetään. Jonkun ajan päästä hän huomasi että hän oli ison laivan kannella. Jonkun ajan kuluttua häneltä kyseltiin aarteesta hän kertoi että se on kylän laidalla yhdessä rauniossa silloin hänellä tuntui että kaikista eniten pelästynyt kyläläinen. Merirosvot lähtivät kylää päin silloin vartiossa olevat ihmiset ottivat pyssyt ja rupesivat pommittamaan, sillä minä pääsin karkuun.

Sen pituinen se.

Ruukki, Elias 5A

Olipa kerran 13-vuotiaat tyttö ja poika. He kävivät joka viikonloppu isänsä kanssa veneilemässä. Mutta yhtenä päivänä ne löysi jotain outoa. Chase ja Bella heräsivät ihanaan aamuun, kunnes kuuli että oven koputettiin. Chase meni avaamaan oven ja sieltä tuli heidän isänsä Ben. Ben otti lapset kyytiin ja lähti rannalle. Ben laittoi veneen vesille...

Revonlahti, Maria

Olipa kerran sotilas, joka tykkäsi soittaa rumpua, sen vuoksi hän sai nimekseen sotilasrumpali. Eräänä päivänä sotilasrumpali löysi aarrekartan ja lähti etsimään aarretta. Hän vaelsi päiviä, kunnes näki bojortin. Hän ei jaksanut mennä tutkimaan sitä, koska juuri silloin hän luolan ja meni sisään. Luolassa oli aarrearkku, mutta se oli tyhjä. Sotilasrumpali lähti pettyneenä kotiin.

Revonlahti, Fiinu 6.lk

Olipa kerran kauan aikaa sitten suuri kuuluisa käärmeenlumooja. Yhtenä päivänä hän oli rannalla käärmeiden kanssa, suuri joukko tuli katsomaan. Satamaan rantautui suuri bojortti kauppalaiva. Kauppalaiva käyttäytyi kummallisesti, sen kuski ei koskaan ajaisi noin rajusti rantaa päin. Merirosvot varastivat suuren saaliin ja myös käärmeenluomoojan.

Revonlahti, Adele

Olipa kerran Pena, joka oli merirosvolaivalla vankina. Penalla oli kaverina Kari. Pena ja Kari päätti karata laivalta. He ottivat pienen veneen ja navigoivat saareen. He löysivät aarteen, mutta kun he olivat lähdössä, merirosvot löysivät heidät. He joutuivat luovuttamaan saaliin merirosvoille. He joutuivat uudestaan panttivangeiksi. Pena ja Kari päättivät yhdessä karata uudestaan ja ottaa saaliin mukaan. Ennen lähtöään he tekivät reiän laivan pohjaan ja upottivat koko laivan, koska heitä oli pidetty huonosti laivalla. He suunnistivat yhdessä pieneen kylään ja antoivat köyhille rahaa. Ja elivät elämänsä loppuun saakka.

Revonlahti, Aake 6 lk.

Olipa kerran Kvint, joka oli viulua soittava merirosvo. Hän oli seilannut merillä jo koko ikänsä, joten se oli jo tuttua puuhaa. Tänäpäin pitkästä aikaa hän otti esiin lapsena saadun viulunsa ja alkoi soittaa. Taidot vähän ruostuneina, mutta hyvillä mielin. Kun hän oli soittanut jonkin aikaa, laiva tyssäsi saareen, jossa oli aarre. Kvint oli erittäin tyytyväinen: uusi laiva hokkeri, viulu ja kaiken lisäksi aarre.

Gumerus, Iida-Alina 6.lk

Olipa kerran kaappareita, jotka lähtivät etsimään aarretta. He seurasivat aarrekarttaa. Ensimmäisellä saarella ei ollut mitään. Matka toiselle saarelle

kesti tuntikausia, koska heitä vastassa oli merihirviö. Kaapparit kuitenkin voittivat merihirviön. Toiselta saarelta he löysivät pelästyneen kyläläisen. He ottivat kyläläisen mukaansa ja jatkoivat matkaa. Kolmannella saarella he etsivät kauan. He menivät linnan raunioihin, mutta eivät löytäneet mitään. Kunnes pelästynyt kyläläinen huusi: löytyi! He lähtivät aarteen ja kyläläisen kanssa kotiin. Kotona oli etsitty kyläläistä jo kauan ja nyt hän löytyi.

Gumerus, Eeva 6. lk

Olipa kerran pieni poika, joka halusi merirosvoksi. Hän meni joka päivä rantaan katsomaan, oliko merirosvoja näkyvissä. Pojan äiti ja isä olivat tiukkaa ja äksyivät koko ajan pojalle. Poika halusi olla merirosvojen kapteeni, se oli pojan unelma. Kerran hän oli taas menossa rantaan, kun hän huomasi merirosvolaivan pääkallolipun. Poika juoksi täysillä rantaan ja meni laivaan merirosvoista huolimatta. Mastomies huomasi hänet ensin ja huusi asiasta tovereilleen. Merimiehet tulivat katsomaan ja huomasivat pojalla paidan, johon oli piirretty kartta. Poika vei merirosvot saareen ja näytti todella ison kultakasan. Merirosvot halusivat aarteen itselleen. Poika lupasi sen yhdellä ehdolla: hän saisi olla laivan kapteeni. Merirosvot suostuivat, ja niin pojan unelma toteutui.

Ruukki, Eliel 5.-6.B

Olipa kerran poika, jonka nimi oli Riku. Riku asui perheensä kanssa Atlantian valtameren saarella. Ennen oli yksi iso saari, mutta maanjäristyksessä saari jakautui kolmeen osaan. Yhdellä saarella on eläviä jättipilviä, toisella saarella meduusoita ja kolmannella iso tulivuori. Riku asui kolmannella saarella. Eräänä päivänä iso tulivuori purkautui ja sen sisältä paljastui jättiaarre. Ajan kuluessa aarre hävisi, mutta siltikin uskotaan, että tulivuoren sisällä on vielä jotain arvokasta. Riku kävi ystäviensä kanssa usein tulivuorella. Yhdellä kerralla he löysivät luolan, jossa oli iso kasa kynttilänjalkoja. Kaverukset kantoivat aarteen vanhempiansa luokse. Siitä lähtien tulivuoresta löytyi useita aarteita ja koko saaresta tuli Aarresaari.

Ruukki, Saana 5B

Olipa kerran hylje, jonka nimi oli Kimi. Kimi tykkäsi maata kivellä ja ottaa aurinkoa. Kimi asui eläintarhassa. Sillä oli faneja. Se oli julkkis. Se oli raskasta, mutta kivaa. Eräänä päivänä hän heräsi, mutta nukahti. Viimein hän heräsi. Lopulta hän nukahti.

Ruukki, Urkki 6B

Olipa kerran merirosvolaiva nimeltä Kultahammas. He olivat tunnettuja merirosvoja. Eräänä päivänä Kultahammas miehistöineen sai käsiinsä aarekartan. He lähtivät etsimään aarretta. Miehistö kierteli paljon saaria ilman saalista. Lopulta he löysivät saaren, jossa aarteen piti olla. He jättivät laivan rantaan ja lähtivät saarelle. Koko päivän etsimisen jälkeen arkku löytyi

luolasta. Arkussa oli kultarahoja. He alkoivat kantaa arkkua laivaan, kun yht'äkkiä kuului huuto: apua! Miehistö näki yhden miehen tippuneen luolaan. Hänet nostettiin pois luolasta ja arkun kantaminen jatkui. Lopulta miehistö sai arkun veneeseen. Arkun sisältö oli vanhoja kultarahoja, jotka olivat erittäin arvokkaita. Kultahammas purjehti pois rikkaamana kuin koskaan ennen.
Ruukki, livo 6B

Olipa kerran kaksi merirosvoa. Merirosvot lähtivät etsimään aarretta. Merirosvoilla oli pienehkö, tasapohjainen laiva, jossa oli alaslaskettavat sivukölit. Kun merirosvot pääsi viimein perille aarrekartan avulla, he kuulsivat huutoa samalta saarelta. He lähtivät seuraamaan ääntä. Ääni tuli ison kiven takaa, jonne karttakin osoitti. Merirosvot näkivät kiven takana merirosvon, joka oli jalkapuussa. Merirosvot kysyivät: mitä sinä täällä teet? Merirosvo vastasi: kapteeni pisti minut tähän ja he lähtivät karkuun. Merirosvot päästivät miehen irti ja ottivat hänet mukaansa.
Gumerus, Eerik 6. lk

Olipa kerran kaappari, joka ryösti erään laivan. Laivasta löytyi aarrekartta. Kaappari otti pienen ryhmän mukaansa ja he lähtivät etsimään aarretta. Alkumatka sujui ongelmitta, mutta kun tuli vettä vastaan ja vähän matkan päässä näkyi saari, he olivat vuoren vieressä. Saareen oli niin pitkä matka, että he eivät pystyisi uimaan sinne. Vähän ajan päästä yksi ryhmästä huusi: laiva näkyvissä. Laiva oli tulossa siihen missä he olivat. He juoksivat vuoren taakse piiloon ja odottivat, että laiva tulee rantaan. He ottivat laivasta pelastusveneeseen ja soutivat saareen. He suunnistivat kartan raksin kohdalle ja aarre löytyi.
Gumerus, Hannes 6. lk

Olipa kerran vanha sotilasrumpali. Hänen uskottiin olevan entisen elämän sotilasrumpali. Sitä hän ei kyllä ikinä ollut myöntänyt. Eräänä päivänä kaupunkiin juoksi kauppias ja huusi: ”tulkaa ja ostakaa pala kartasta”. Sitähän kukaan ei uskonut. Eihän kuljeskelevia kauppiaita koskaan pitäisi uskoa. No tuli lta ja lopulta yö. Kauppias oli käynyt levolle kadun reunaan. Yön hämäryydessä joku meni ja tonki kauppiaan reppua. Kuulu kilinää ja rapinaa. Lopulta etsiä löysi etsimänsä. Vanhan paperin palan. Hän jätti kolikoita kauppiaan viereen ja katosi yön pimeyteen. Aamulla syntyi kauhea kohu. Kartta poissa ja vanha sotilasrumpali myös. Eihän kukaan sitä tiennyt että hän seilasi merellä kaukana jo. ”Ohoi maata näkyvissä”! kuului. Se oli sotilasrumpali Jim. Hänen valkoinen vanha tukka liehusi merituulen mukana. ”Ihanaa olla taas merellä”, hän kuului sanovan. Kaukana näkyi saari ja laivan hylky. ”Nokka kohti aarretta”, huusi Jim. Noin vartin kuluttua hänen vanha rakas Sorppa laivansa rantautui. Jim katseli kartan palasta ja lähti etsimään toista saaren uumenista.
Gumerus, Viivi 6. lk

Olipa kerran lääkekauppias. Hän oli todella ujo. Mutta hän kaipasi seikkailua. Eräänä päivänä eräs vanha merikapteeni kertoi vanhan tarinan kulta-arkusta keskellä merta. Tarinan mukaan jokainen merellä kävijä oli yrittänyt löytää aarteen, mutta kukaan ei ollut onnistunut. Lääkekauppias oli kiinnostunut ja toivoi, että voisi itse löytää aarteen. Lääkekauppias oli kyllästynyt työhönsä ja aikoi ottaa lomaa. Eräänä hämäränä iltana, kun lääkekauppias oli laiturilla katsomassa merelle. Hän huomasi rypätyn paperin laiturin alla. Hän otti sen ja suoristi paperin ja katsoi sitä. Hän ei eka huomannut mikä se oli, mutta kunnes hän tajusi: se on ihan ihka oikea aarrekartta. Aamulla hän meni näyttämään sen merikapteenille. Kapteeni innostui ja käski lääkekauppiaan peräänsä. Merikapteeni näytti hänen vanhan laivansa ja hän hyppäsi itse sen kyytiin ja lääkekauppias hyppäsi perässä. Yhdessä he lähtivät etsimään vanhaa aarretta. Kenties he eivät enää koskaan palaa.

Gumerus, 6. lk

Eräänä päivänä kalastava pelikaani näki merirosvolaivan. Pelikaani lensi katsomaan laivaan. Laivassa oli kymmenen meri miestä, jotka juttelivat. Pelikaani katsoi hämmästyneenä. Pelikaani mietti, että pudottaako hän saaliinsa miesten päälle vai pitääkö ne itellään. Pelikaani pudotti saaliin miesten päälle. Samassa jokin merimiehistä huusi: menkää perään, toi lintu on napattava. Silloin laiva lähti liikkeelle ja pelikaani lensi niin nopeaa kuin hän vaan pystyi. Pelikaani lensi ensin Amerikan yli sen jälkeen pelikaani lensi Amazonille. Merirosvot purjehtivat yhä pelikaanin perässä, kunnes laiva törmäsi saareen.. Saarella pelikaani laskeutui Kahden kepin päälle. Merirosvot juoksivat pelikaanin luo, Pelikaani lensi pois keppien päältä. Merirosvot huusivat: me löysimme aarteen!

Ruukki, Veera 5A

Olipa kerran merirosvot, jotka olivat menossa etsimään aarretta. Olivat kohta lähtenee saarelta merelle. He olivat mennyt puoliväliin niin he törmäsivät jonnekin. Kapteeni sanoi, se oli saari, tosi iso saari. Kapteeni huusi: oisko meidän ollut mentävä ryöstelemään taloja jotta saisimme ruokaa. Johtaja sanoi kahelle: heti äkkiä. Johtaja sanoi, tuolla on joku pussi, oiskohan siellä ruokaa..mennään katsomaan. Johtaja aukaisi pussin niin siellä oli kissa. Johtaja huusi: tehdään kissasta ruokaa. Ei kun piraatti kissa. Lopulta se oli piraattikissa.

Gumerus, Jarno 6.lk

Jaska oli kultaisten kynttiläjalkojen myyjä. Eräänä päivänä hän kuuli, että merirosvot aikovat hyökätä satamaan. Hän päätti hankkia laivan ja käydä piilottamassa kynttilänjalat saarelle. Hän hankki itselleen miehistön ja otti kynttilänjalat mukaan. Kesken matkan merirosvolaiva hyökkäsi heidän laivaansa entraukselle eli valloittamalla laivan rynnäköllä laidan yli. Jaska

pakeni veneellä kynttilänjalkojen kanssa. Hän sousi läheiselle saarelle ja kätki kynttilänjalat sinne ja teki kartan.

Gumerus, Reima 6.lk

Olipa kerran kyläläinen, käytetään siitä nyt nimeä Santtu. Tämä Santtu puhui aina meri rosvoista, kuinka hän niitä oli nähnyt. Sitten häntä alettiin kutsumaan/ haukkumaan pelästyneeksi kyläläiseksi. Sitten Santtu löysi merirosvolaivan satamasta ja piiloutui sinne. Hän ihmetteli miksi he puhuivat koko ajan jollekki normaalille merirosvolle, että luotsi minne nyt.

Gumerus, Oskari 6. lk

Olipa kerran hylje joka joka päivä oli saarella jossa aarre sijaitsee. Hylje oli kerran elämässään nähnyt yhden laivan, joka oli draakki eli viikinkien käyttämä nopea alus. Hylje vartioi aarretta. Siten että se makaa sen päällä. Viikingit eivät löytäneet aarretta, koska hylje makasi sen päällä.

Gumerus, Roope 6. lk

Olipa kerran kanootti joka kellui vapaana merellä. eräänä päivänä joku souiti venettä mutta sitten vene kaatui. Ja silloin näin jotain kanootin pohjassa. Ja huomasin että minä löysin viimein ikivanhan aarteen mitä olin etsinyt kauan. Lopulta hain aarteen ja katsoin sisään siellä oli paljon kultakoruja ja kolikoita.

Ruukki, Miro 5A

Olipa kerran merirosvo ja hän oli pienellä laivalla, jossa oli vain 12 miestä ja kapteeni. Laivan kapteeni seilasi kohti kolmen saaren saarta, sillä yhdellä niistä oli aarre, jota halusi kapteeni ja merirosvot laivalta. He menivät ensin kaukana olevaan saareen. Saavuttiin sinne ja saarella oli asuin paikkoja ja siellä asui monta ihmistä. Yhden kaupan kylässä oli etsintäkuulutus miehestä mutta ei. Jatkettiin matkaa isolle saarelle, ajateltiin että aarre on siellä. Tutkimme saarta, siellä oli arkku, joka oli tyhjä. Lähdettiin viimeiselle saarelle ja luotsi neuvoi kapteenin sinne. Pääsimme saarelle, siellä oli kaksi arkkua, molemmat täynnä kultaa. Lähdimme nopeasti pakoon ja pääsimme kotipaikalle aarteiden kanssa.

Gumerus, Matti 6. lk

Olipa kerran merirosvojen naku-uinti. Olipa kaunis mutta synkkä perjantai aamu päivä. Merirosvo oli löytänyt aarrekartan. Kun aarretta etsi piti mennä veneellä kaksi meri pätkeä. Niissä oli vaikeita lonkero kohtia. Aarre oli mantereella vanhan kirkon raunioiden vieressä mäessä. Siellä oli paikka jossa piti uida merirosvojen naku-uintia.

Ruukki, Eerik 5A

Olipa kerran kalastava pelikaani, joka lenteli saaresta toiseen. Se lensi suosikkisaarien välillä ja etsi kalaa. Pelikaani ei löytänyt kalaa vaan knarrin. se tuli isommalta saarelta päin. Pelikaani syöksyi laivaan. Siellä oli keskellä laivaa iso arkku, joka oli täynnä kultaa. Pelikaani otti suuhunsa kultaa ja lensi

pois. Se tiputti kaikki kullat mereen. Ja teki samalla tavalla kunnes se oli tyhjä. Miehistö huomasi sen ja ampuivat pelikaanin.

Gumerus, Salomo 6. lk

Olipa kerran paholaisrausku, joka halusi asua saaren keskiosassa ja oleskella. Sitten hän löysi monta saarta ja siten se mietti minkähän suuren lähellä asuisi. Hän päätti menä keskimmäiseen ja isoimpaan. Sittenkö se oli ollut sielä jonku aika niin se näki draakin, ja pelästyi pahasti. Ja pääsi pakoon eli hyvän elämä.

Gumerus, Elmeri 6. lk

Olipa kerran kanootti joka kellui vapaana merellä. Eräänä päivänä joku souti venettä. Mutta sitten vene kaatui. Ja silloin näin jotain kanootin pohjassa. Ja huomasin että minä löysin viimein ikivanhan aarteen mitä olin etsinyt kauan.

Olipa kerran merirosvolaiva, joka yllättäen törmäsi saareen, jonka nimi oli Rengashäntämäki. Saari oli täynnä kissoja ja puita. Mutta merirosvot eivät etsineet kissasaarta vaan aarresaarta. Mutta merirosvot olivat hämillään että löysivät saaren, joka oli täynnä kissoja. Merirosvoilla oli vielä pitkä matka edessä ja moni mutkikas. He hyvästelivät kissat ja lähti etsiin aarretta. Kun he löysivät aarteen ja palasi laivaan, he kuulivat kissan ääntä ja avasi tavara-huoneen oven niin sieltä ryntäsi kissoja. Kissat olivat tulleet laivaan kissasaarelta. Sitten he lähti kiertelemaan muita saaria.

Gumerus, Veikko 6.lk

Olipa kerran merirosvotyttö Tuulia, jonka kissa Kultatähti oli maailman arvokas kissa ja se oli varastettu. Tuulia sai vihjeen Kultatähden olinpaikasta ja lähti isänsä kanssa pelastamaan kissan. Tuulian isä piirsi karttaan reitin ja harhautusreititejä. He lähtivät matkaan. Muutkin merirosvot olivat saaneet kartan, mutta he menivät harhaan. Ja Tuulia pystyi hakemaan kissansa turvallisesti kotiin. Sen pituinen se.

Gumerus, Helka 4. lk

Olipa kerran vihainen lintu. Se asui hikisessä linnunpöntössä. Eräänä päivänä joku ampui sitä ja se melkein kuoli mutta sitten sitä ammuttiin uudestaan, silloin se kuoli. Viimein se löydettiin ja lopulta se päätyi ruokapöytään syötäväksi.

Luohua, Jimi 6. lk

Olipa kerran merirosvo Jack. Hän asui saarella. Eräänä päivänä oli oranki puussa. Mutta sitten oranki lähti puusta. Silloin Jack yritti ampua sen. Viimein Jack osui sitä jalkaan. Lopulta Jack lopetti sen.

Luohua, Mikko 6. lk

Olipa kerran merirosvot Nina, Kerttu ja isänsä Matti. Merirosvot tykkäsivät käydä uimassa ja ehtiä aarteita. Merirosvot ovat löytäneet yhteensä viisi

aarretta.

Gumerus, Helmi 4. lk

Olipa kerran laiva jossa oli nelljä merirosvoa. Eräänä päivänä mies souteli veneellensä pahki merirosvolaivaan. Silloin merirosvot huomasivat miehen viimein. Hänet talutettiin vankikoppiin. Viimein hän pääsi karkuun.

Paavola, Leevi 3. lk

Olipa kerran poika, jonka nimi oli Eino. Hänellä oli tylsää ja hän mietti että elämässä ei ollut mitään tekemistä paitsi mämmin syöminen, mutta mämmikin oli jo loppu. Eino lähti kauppaan. Eino päätti mennä oikoreittiä ja päätyi lammelle. Siellä oli krokotiili ja Eino päätti, että voisi syödä muutakin kuin mämmiä. Ja alkoi tappaa krokotiilia mutta hävisi. Sen jälkeen hän lähti kauppaan ja söi mahan täydeltä mämmiä.

Paavola, Emilia 4. lk

Olipa kerran tyttö joka lähti retkelle kouluun. Eräänä päivänä kun hän oli koulun käytävällä, tyttö tippui lattiasta läpi. Hänet kieritettiin mattoon. Mutta sitten, vankina matossa, hänelle ilmensi, että he olivat maarosvoja. Silloin hän kierähti matosta pois. Viimein hän pääsi koulun käytävälle ja lopulta tunnille.

Aino K., 3. lk

Olipa kerran pikku tyttö, jonka nimi oli Miranda. Hän oli joskus ollut merirosvon tytär. Se tyttö oli hirveän kiltti mut kun mirandan isä oli merirosvo, se lähti pois ja Miranda jäi asumaan äitinsä kanssa, joka ei ollut merirosvo vaan kokki. Eräänä päivänä isän vihollisuus nappasi mirandan ja vei hänet heidän alukseensa. He käskivät Mirandaa kokkaamaan, siivoamaan ja korjaamaan, mutta sitten tuli myrsky joka pyyhkäisi laivan meren pohjaan. Tyttö pääsi oudolle saarella missä oli puu. Tytöstä oli tullut merirosvo. Sitten miranda nukahti puun alle, silloin hän rakensi majan ja asui siellä kuukausia.

Gumerus, lida 5. lk

Olipa kerran merirosvo. Hän asui pienellä saarella. Hän rakasti kissoja, joten hän ryöväsi naapurisaarelta niitä. Eräänä aamuna merirosvo huomasi, että hän oli varastanut kaikki kissat naapurisaarelta. Joten hänen täytyi lähteä kauemmas etsimään kissoja. Hän pakkasi laivan ja lähti matkaan. Hän oli matkustanut jo pitkään. Sitten hän löysi ison saaren, joten hän meni saarelle. Sitten hän näki ison kissan, joten hän nappasi sen, mutta se ensin riehui. Mutta sitten se tottu. Ja se oli niin söpö, että se riitti. Hän ei aikonut enää ryövästä kissoja.

Paavola, Vilma 4. lk

Eäänä päivänä merirosvolaiva lähti etsimään aarretta saarelta, joka näkyi heidän edessään. Saarella oli toinen merirosvolaiva, mutta se oli piilossa. Kun toiset merirosvot näkivät, että saarelle tulee toinen laiva, niin ne

valmistautuivat hyökkäykseen. Kun laiva saapui saarelle, niin toinen laiva hyökkäsi. Silloin ne merirosvot jotka hyökkäsivät, tajusivat ettei ne löytäisi aarretta. Yksi merirosvo huomasi vasta tulleen laivan sisällä valastaulun ja varasti sen. Kun merirosvo varasti sen. hän kertoi muille merirosvoille siitä. Sitten he lähtivät nopeasti pois valastaulun kanssa. Vasta tulleen laivan merirosvot ihmettelivät ja lähtivät etsimään aarretta. Yksi merirosvoista jäi laivaan ja huomasi ettei valastaulu ollut siellä. Lopulta he löysivät aarteen ja heitä ei enää kiinnostanut valastaulu.

Ruukki, Erica 6. lk

Olipa kerran merirosvo. Se yritti ettiä aarretta. Ja se soitti viulua laivassa. Kun se meni sinne saarelle missä aarre oli, se käytti sieltä saarelta. Lopuksi se aarre löytyi.

Gumerus, Niilo 4. lk

Olipa keran Papa, hän lähti metsään. Hän löysi kultaisia kyntilänjalkoja muta siten rosvot varasti ne. Lopuksi Papa sai rosvon kiini ja sai kyntilänjalat.

Paavola, Elias 3. lk

Olipa kerran vyötiäinee joka oli eläin, mutta siten hänen pesäänsä hyökätiin mutta lopulta sota voitettiin.

Paavola, Aapo 4. lk

Olipa kerran kun eräänä päivänä laivan päällikkö, joka sai vauvan. Kesti 19 vuotta ennen kuin Alekski sai päällikön oikeudet. Hän sai tietä että vanhasta majakasta. Meni majakaan josta löyty taika kartta. Karttaan ilmesty kakkos paikka oli oikeessa paikassa. Siihen ilmesty lisää karttaan kuutosen asti numeroita ja sieltä pääsi aarteen luo. Oli kultaisia kynttilänjalkoja ja eräs orja varasti kynttilän jalan ja hänet saatiin kiinni ja hirtettiin puuhun.

Gumerus, Uuno 5. lk

Olipa kerran sukat pyykkinarulla. Mutta sitten kun isoisän sukat olivat olleet pyykkinarulla jo viisi vuotta, niin alkoi tapahtua kummia. Sukista alkoi kehittyä omituinen merirosvo. Toisen viiden vuoden päästä merirosvo oli vain varpaita vailla. Isoisä meni hakemaan sukkaa pyykkinarulta. Kun isoisä näki merirosvon, niin hän juoksi vihreää niittyä takaisin kaikkien korkeiden aitojen, isojen kivien ja esteiden yli takaisin vartioimaan aarretta. Isoisä oli hyvin kuuluisa aarteenvartija. Kun merirosvo oli jo valmis niin hänelle tuli mieleen heti aarteet. Merirosvo ajatteli että haistan aarteet, se tarkoittaa sitä että olen tullut oikealle niittysaarelle.

Ruukki, Jusa 5. lk

Olipa kerran poika joka halusi merirosvolaivaan, mutta hänen isänsä ei päästänyt poikaa merirosvolaivaan. Eräänä päivänä poika sanoi isällensä: miksi en pääse merirosvolaivaan? Isä vastasi: olet vasta 10-vuotias, liian nuori. Mutta sitten isän mieli muuttui ja isä sanoi: voit lähteä matkaan, mutta

sinun on opittava säännöt. Silloin pojan isä joutui lähtemään, koska kysyttiin: haluatko vaihtaa laivaa? Isä vastasi: kyllä. Viimein isä lähti ja sanottiin säännöt, mutta ne olivat ankaria ja jouduin aika monesti pulaan. Lopulta rikoin liikaa sääntöjä ja minut laitettiin vankina maton sisälle.

Gumerus, Venla 5.Ik

Olipa kerran merirosvo nimeltä Raimo. Eräänä päivänä hän oli luolassa etsimässä ruokaa. Yhtäkkiä luolan katosta tippui ruttuinen paperi. Raimo juoksi tippuneen paperin luo. Siinä oli puolikas aarrekartta. Kun Raimo näki sen, hän lähti heti matkaan. Ongelmana oli, että hänellä oli vain puolet kartasta. Hän lähti kartan mukaan oikeaan suuntaan. Raimo saapui maston luo. Silloin hän tajusi, että hän ei osaa kiivetä maston yli. Hän yritti kuitenkin, mutta hän tippui alas mastosta. Tippuessa mastosta, hän mursi jalkansa eikä voinut enää jatkaa kiipeämistä. Hän jäi paikoilleen ja nääntyi nälkään. Hän ei löytänyt aarretta vaikka kovasti oli yrittänyt.

Gumerus, Peppi 5. Ik

Olipa kerran 2 rosvoa. He asuivat saarella. Molemmilla oli lemmikki. Toisella oli kissa ja toisella oli 3 piikikästä pallokalaa. Eräänä päivänä oli enää 2 kalaa. Toinen alkoi syytellä toista kalan nappaamisesta. Toinen puolustautui ja sanoi: en se minä ollut. Se oli varmaan kala tai se hukkui tai kuoli nälkään. Vähän ajan päästä se löysi oman kissan ja kadonneen kalan kuolleena kissan vierestä. Voi ei, se oli minun syyntä. Se meni rosvon tykö ja näytti kalaa.

- Anteeksi Seranoi, se sanoi
- Okei Sepunol, sanoi toinen.
- Miten niin se on okei, sinun kalasihan kuoli.
- Ei se haittaa, kyllä niitä uusiakin saa.

Paavola, Elli 4. Ik

Olipa kerran merirosvo, jonka nimi oli Tommi. Menen uimaan mereen.

Gumerus, Tommi, 4. Ik

Olipa kerran merirosvo joka asui mastossa. Eräänä päivänä hän lähti kirjastoon. Mutta sitten hä ei mennyt kirjastoon. Silloin hän rupesi kirjoittamaan omia kirjoja. Viimein hän sai ensimmäisen kirjan valmiiksi. Lopulta hän luki sen.

Paavola, Ilona 4. Ik

Olipa kerran Pertti, hän asui Helsingin keskustassa. Eräänä päivänä hän kuuli uutisista, että Suomessa oli mustekala, joka oli myrkyllinen. Hän lähti etsimään sitä. Häntä alkoi jo väsyttämään kun hän vihdoin näki sen. Silloin hän juoksi rantaan ja pisti yläviitosen mustekalan kanssa. Lopulta hän meni nukkumaan.

Luohua, Justus 6. Ik

Olipa kerran vyötiäinen, hän asui saarella. Eräänä päivänä alligaattori tuli ja yritti syödä nilviäisen. Nilviäinen meni puuhun. Silloin hän oli puussa 5 päivää. Viimein alligaattori lähti pois. Lopulta nilviäinen sai elää elämänsä loppuun asti.

Luohua, Aatu 5. lk

Olipa kerran ihminen. Eräänä päivänä hänet vietiin merirosvolaivalle orjaksi. Mutta kun tuli yö, hän ajatteli karata pois. Silloin hän hiipi laivan alaosaan ja käveli ankkuriketjua pitkin ulos laivasta ja laski hätäveneeseen. Hätävene oli raskas, mutta viimein hän sai sen laskettua. Lopulta se souti itsensä rannikolle ja meni kotiin.

Gumerus, Hendrik 5. lk

Olipa kerran possu, joka rakasti tanssimista, mutta oli aina pikkupossusta asti halunnut löytää aarteen. Yksi päivä possu sanoi äidille: nyt minä lähdän etsimään aarretta. Possun isä oli jo kuollut. Possun isä oli kuitenkin jättänyt hänelle aarekartan. Possu lähti etsimään aarretta. Mutta kun possu oli kävellyt aarteen luo, hänet siepattiin. Kun possu heräsi, se oli merirosvolaivalla. Kun merirosvot huomasivat, että he olivatkin napanneet possun, he sanoivat: jos osaat tehdä jotain siistiä, saat aarteen ja pääset vapauteen. Possu alkoi tanssia, merirosvot hämmästyivät. Possu pääsi vapauteen.

Gumerus, Vilma 5. lk

Olipa kerran merirosvotyttö Ani, hänellä oli laiva nimeltään Meren tuli. Hän löysi kartan ja lähti seikkailemaan. Ensin hän meni Brasiliaan ja löysi kukkulan, jossa piti olla aarre, mutta ei ollut. Hän lähti pois. Eräänä päivänä hän meni takaisin ja löysi uuden paikan sieltä ja siellä oli avain. Silloin tuli iso kaksimetrinen krokotiili ja hyökkäsi Anin kimppuun. Lopulta krokotiili ja Ani painivat. Ani voitti painin, otti avaimen ja juoksi laivaan ja lähti. Hän meni kartan paikkaan, jossa oli rasti. Se oli Canadassa. Ani meni Canadaan miehistönsä kanssa. He löysivät rastin maasta ja alkoivat kaivaa. He löysivät aarteen, johon kuului avain. He saivat arkun auki ja menivät kotiin.

Gumerus, Anni 5. lk

Olipa kerran lääkekauppias, jonka tärkeä lääke oli loppumassa. Kauppiaseli karussa ympäristössä, joten siellä ei kasvanut lääkekasveja. Tämän vuoksi lääkekauppias lähti seilaamaan merelle mukanaan ikivanha kartta, johon oli merkitty salainen kätkö. Eräänä päivänä, kun hän oli juuri aloittamassa, hän näki mustekalan. Se oli lempeän violetti ja aika pieni. Kauppias oli hämmästynyt, sillä ei ollut ikinä nähnyt vastaavaa. Matkan varrella hän kalusi monen saaren läpi, mutta mitään ei löytynyt. Viimein hän eräänä päivänä saapui saarelle, jossa oli lääkekätkö. Lopulta lääkekauppias saapui kotiin

laiva täynnä erilaisia lääkkeitä.

Ruukki, Emmi

Olipa kerran merirosvo nimeltään Adam, joka mettästi aarteita. Eräänä päivänä merirosvo meni mutkien kautta saarelle. Saarella hän söi, joi ja lepäili. Mutta sitten joukko merirosvoja hyökkäsi ja Adamin silmät sulkeutuivat. Silloin Adam huomasi olevansa jalkapuussa merirosvolaivassa. Lopulta Adam päästettiin pois laivasta 43 vuoden jälkeen.

Ruukki, Urho 6. lk

Olipa kerran merirosvo nimeltään Mustaparta Pete. Hän oli etsinyt aarretta monta vuotta. Ainoa huono puoli Petessä oli, että hän varasti muilta laivoilta ja tuhosi ne. Hän varasti tykinkuulia, ruokaa ja aarteita. Mutta yht ´äkkiä Peten laivaan hyökättiin ja laiva tuhottiin. Tämä Peten tuhonnut laiva olikin kuningatar Elisabet ensimmäisen sotalaiva, joka oli maailman vaarallisin laiva. Pete oli uupunut ja päätti: nyt minä lopetan. Lopulta Pete käytti lopun elämänsä suutarina.

Gumerus, Ilmari 5. lk

Olipa kerran musta laivakissa, joka söi paljon muroja ja jugurttia. Se tykkäsi jahdata hiiriä, jotka söi sen muroja ilman lupaa. Eräänä päivänä laivakissa loikoili laivan kannella, silloin jättiläishiiri tuli ja sanoi laivakissalle: anna kaikki murosi minulle!

- Miksi, kysyi laivakissa.

- Koska muuten apulaiseni syö häntäsi, sanoi jättiläishiiri.

Viimein pitkän taistelun jälkeen he alkoivat tappelemaan. Mutta lopulta laivakissa raapaisi jättiläishiirtä niin, että hän ei enää ikinä palannut.

Gumerus, Eino 5. lk

Olipa kerran Amerikassa merirosvojen aikaan merirosvolaiva, jonka kapteeni oli itse kapteeni Mustaparta. Hän oli saanut käsiinsä aarrekartan. Kartan mukaan lähtöpaikka oli Bisonian kylässä. Mustaparta päätti lähteä Bisonialta. Ensin piti kartan mukaan käydä Koreassa täydentämässä varastot. Mutta voi piikikkäät pallokalat! Siellä oli väijytys Mustaparralle ja hänen miehistölleen. He lähtivät pakoon. Hurja ajojahti jatkui Pensylvaniaan asti. Mustaparta huomasi, että he olivat paenneet oikeaan suuntaan. He menivät sankkaan metsään ennen kuin takaa-ajajat ehtivät nähdä heitä. He kävelivät monta päivää, kunnes olivat aarteen luona. He nostivat aarteen ylös ja jakoivat sen.

Gumerus, Antton 5. lk

Olipa kerran piileskelevä kettu. Eräänä päivänä kettu otti aurinkoa. Mutta sitten aurinko meni pilveen. Ketulla ei ollut tekemistä, joten hän lähti etsimään aarretta. Hän kävi kaikki saaret läpi. Mutta viimeisellä saarella kettu löysi aarteen. Kun kettu avasi arkun, silloin joku nappasi ketun. Kettu yritti koko ajan pakoon. Viimein kettu pääsi pakoon. Kettu juoksi täyttä jalkaa pakoon.

Viimein kettu pysähtyi Guianan kohdalla. Hän päätti, että piileksii täällä. Lopulta ketulla oli kaikki hyvin ja se jatkoi piileskelyä.

Gumerus, Lovisa 5. lk

Olipa kerran sotilasrumpali joka eli tyytyväistä elämää. Eräänä päivänä hän meni kadulle soittamaan rumpujaan. Kunnes hänen tykö tuli merirosvo ja hänet kidnapattiin ja vietiin laivapojaksi missä ei saanu ruokaa vaan töitä. Sai siellä vähän ruokaa. Kun hän oli ollu viikkoja, laiva pysähtyi saarelle missä pitäisi olla aarre, iso aarre. Sotilasrumpali lähti etsiin aarretta mutta sitten rumpali tippui kuoppaan. Hän yritti kaivaa pois mutta silloin hän löysi aarteen. Viimein pääsi pois ja lähti kanootilla karkuun ja lopulta hänestä tuli rikas.

Ruukki, Nuutti 5A

Olin kerran laivalla kahden meri mailin päässä rannasta. Olimme palamassa kotiin ryöstö retkeltä. Kunnes laiva syttyi palamaan. Miehistö meni sammuttamaan laivaa. Tuleen heitettiin paljon vettä, mutta tuli oli levinnyt laivan sisä osiin. Miehet alkoivat tehdä laudoista lauttaa. Miehet keräsivät arvotavarat lauttaan. Miehet hyppäsivät lauttaan juuri kun tuli levisi ruuti varastoon ja laiva räjähti. Lautta ajelehti saareen. Saaren puista miehet tekivät aivot. Lopulta he pääsivät kotiin.

Gumerus, Konsta 5. lk

Olipa kerran merirosvoja jotka halusivat lähteä naku uimaan. Ja he menivätkin. Eräänä päivänä merirosvot halusivat taas lähteä uimaan, mutta kun he ovat vedessä, he näkevät hain. Silloin merirosvot miettivät mitä tekisivät. He lähtivät uimaan hitaasti kohti rantaa. Viimein he ovat rannalla ja lähtevät pukemaan vaatteita päälle. Lopulta meri rosivot ovat turvassa kotona ja he eivät enään ikinä menneet uimaan sinne.

Gumerus, Hugo, 5. lk

Olipa kerran kultaa rakastava mustekala. Eräänä päivänä hän kävi aarteensa luona. Mutta silloin hän huomasi että kallisarvoinen esine oli viety. Se oli hänelle todella tärkeä, koska se oli täyttä kultaa ja se rakasti kultaa. Hän alkoi etsiä sitä. Viimein hän löysi sen hänen päästään. Lopulta hän eli onnellisena elämänsä loppuun asti.

Gumerus, Heljä 5. lk

Oli kerran sotilasrumpali, joka osasi matkustaa eri maailmoissa. Sotilasrumpali Matti matkusti maailmaan 972. Mutta sitten hän löysi kartan ja sen avulla hän löysi aarteen ja siellä oli sormus jossa oli kaikkien maailmojen voima. Hän aktivoi sormuksen voimat. Silloin tuli vihollinen ja Matti löi superrumpuunsa ja vihollinen kaatui mutta sitten he rupesivat taistelemaan. Viimeinkin Matti voitti vihollisen. Lopulta Matti valloitti kaikki loput 19 maailmaa ja sitten Matti oli kaikkivaltias.

Ruukki, Taavi 6A

Olipa kerran merirosvolaiva. Siellä oli ankara kuri. He lähtivät etsimään aarretta, koska he olivat saaneet varastettua aarre kartan. He olivat matkalla mutta sitten he näkivät orangin puussa mutta he jatkoivat matkaa. Lopulta he löysivät aarteen.

Ruukki, Oskari 6A

Olipa kerran merirosvo keskellä metsää etsimässä aarretta. Hän vaelsi pitkin metikköä, jotta löytäisi aarteen. Meren ympäristössä oli kolme saarta, vain yhdessä on aarre. Eräänä päivänä hän löysi kartan oksan välistä. Hän oli oikean saaren toisella puolella. Hän lähti vaeltamaan jokea pitkin. Mutta sitten tuli yksi ongelma, häntä vastaan tuli petoeläin. Merirosvo otti miekan ja rupesi taistelemaan. Petoeläin oli leijonan tyyppinen eläin, se oli musta ja karvainen. Eläin puri merirosvoa jalkaan ja merirosvo tappoi eläimen. Hän jatkoi matkaa hitaasti mutta varmasti. Merirosvo oli lähellä jokea ja siellä oli kanootteja. Hän otti yhden ja jatkoi. Keskellä jokea hän huomasi, että kanootissa oli reikä, siihe tuli vettä ja vene uppos. Silloin hän joutui uimaan. Hän pääsi rannalle ja vaelsi. Viimein hän löysi aarteen ja lähti kohti laivaa. Lopulta merirosvo seilas rikkaana.

Ruukki, Tuomas 6A

Olipa kerran kullanpunnitsija. Hän asui saarella. Eräänä päivänä hän punnitsi kultaa mutta sitten merirosvot yrittävät varastaa kullan mutta silloin kuningas tuli paikalle ja vartiat veivät varkaat vankilaan. Viimein kuningas punnitsi kullan. Lopulta kuningas vei kullan piiloon.

Paavola, Emma 4. lk

Olipa kerran kauan siten harmaakarhu Skaiwoker, se asui maatilalla. Siten kerran tuil myyjä jotka myi droideja mutta siellä oli C-Po ja R2-D2 ne otettiin. Sitten Dartvader löysi ne. Voi ei minulta loppu kirjoitus. No hei..et saa tulla tänne..en välittä. Hei..mene pois! Hei oikeestaan saat olla tääl.

Paavola, Aarne 3.-4. lk

Olipa kerran merirosvopoika. Yhtenä päivänä hän lähti kotoaan saarelle etsimään aarretta. Hän käveli ja purjehti 2 tuntia. Sitten hän pääsi aarresaarelle. Kun merirosvopoika pääsi lähelle aarretta, silloin tapahtui jotain kauheaa. Harmaakarhu oli odottanut aarteen luona koko ajan, että joku tulisi ja hän voisi sitten syödä sen. Harmaakarhu oli syömässä meripoikaa mutta viimein meripoika sai otettua ruokaa taskusta. Sitten hän antoi sitä karhulle. Karhu alkoi syömään pojan ruokaa ja lopulta meripoika sai otettua aarrearkun.

Luohua Viljo 5. lk

Olipa kerran merirosvolaiva joka oli etsimässä aarretta mutta eräänä yönä he löysivät karhun, he eivät löytäneet muuta. He lähtivät laivaansa nukkumaan.

Aamulla he lähtivät merille etsimään oikeaa aarretta mutta karhukin olisi halunnut mukaan, mutta merirosvot eivät ottaneet häntä mukaan. Merirosvot menivät merelle etsimään aarretta. He kävivät kaikissa saarissa paitsi yhdessä saareissa niin kukaan ei löytänyt aarretta. Sen pituinen se.

Gumerus, Alina 4. lk

Olipa kerran tyttö joka asui isänsä ja äitinsä kanssa laivassa. Tytön nimi on Mila. Eräänä päivänä mila oli ihan tavallisesti ongella mutta sitten taivaalta tippui paperi rulla. Mila ponkaisi ylös ottamaan paperin. Paperissa oli paljon saaria mutta laivathan liikkuvat ja kalat hyppivät. Sitten kuuli kissan miukumista kissa kellu jonkin laisessa pussissa. Ja sitten kartta unohtui ja lähti tuulen mukana kauas pois pieni rasti mukanaan.

Gumerus, Veera K.

Olipa kerran merirosvo. Yksi paha merirosvo yrittää löytää aarrettani mutta piilotin sen karttaa niin hyvin ettei paha merirosvo löydä sitä. Mutta miten kävikään. Merirosvo meni lankaan, se löysi vain tyhjän aarrearkun. Merirosvo oli hyvin vihainen kun se meni harhaan, mutta kartta on tosi sekava. Seuraavaksi se meni uudelleen lankaan. Se löysi pääkallon. Se oli se oikea aarre, pääkallon sisällä oli rahaa.

Gumerus, Juulia 4. lk

Olipa kerran merirosvo joka nukkui puun alla päivät ja yöt seikkaili merillä. Hänen nimi on Pekka Uneksia. Pekka etsii aarteita merestä ja maalta. Kerran hän löysi aarteen Ranskan pohjois puolelta. Se aarre oli kaivettu syväälle meren viereen maalle. Pekka oli hyvin iloinen aarteesta. Pekka ei kertonut kellekkään aarteesta. Myös Pekka luki kirjoja, hän oli kirjottanut omista retkistään.

Ruukki, Julia 5A

Olipa kerran vyötiäinen, joka oli vaarallinen otus. Vyötiäinen on pieni mutta se on myös tosi nopea. Sillon kun merirosvot lähti liikkeelle, vyötiäinen katto mikä tuo ja suojeli aarrettaan. Merirosvot hyökäsi vyötiäinen kimppuun. Vyötiäinen tappo kaikki.

Gumerus, Väinö 4. lk

Olipa kerran Pekka. Eräänä päivänä hän lähti kalalle veneellä. Hän kalasti sitten ja sai muutaman kalan. Mutta sitten nousi myrsky. Hän lähti soutamaan rantaan. Silloin näkyi merirosvolaiva ja se tuli vain lähemmäs ja lähemmäs. Hän näki laivan perässä aarteen. Viimein laiva lähti hänen perästä. Hän meni kotiin eikä enää menny veneellä kalalle.

Ruukki, Eetu 5A

Olipa kerran iso merirosvo joukko, joka hautasi aarteen ihan eri paikkaan minne se oli aikonut haudata. Ne hautasivat sen isoon saareen, jonne piti

mennä veneellä. Heillä piti mennä nopeasti koska heidän perässä kulki toinen merirosvojoukko joka aikoi ryöstää sen.

Gumerus, Veikko 4. lk

Eräänä päivänä olin menossa salaperäiselle rakennukselle, kun näin jonkun liikkuvan katolla. Näin siellä pään, jossa oli valkoista ja ruskeaa. Sitten muistin, että se oli kattoterassi, jossa otus liikkui. Viimein, pitkän odotuksen jälkeen, otus tuli reunalle. Se on joku eläin, pohdin. Mutta mikä? Eläin tuijotti minua ja lopulta totesin, että se on vuohi. Vuohi kattoterassilla!

Ruukki, ?, 5A

Olipa kerran meri rosvo porukka joka etsi aarretta ja niillä oli iso laiva ja iso miehistö ja ne löysi sen arteen ja niistä tuli rikkaita. Sen pituinen se.

Gumerus, Niklas 4. lk

Merirosvot etsivät aarteita. Heillä on kartta johon on tarkennettu neljä saarta, jotka olivat numeroitu. Ensimmäinen saari oli majakan luona. He arvelivat, että heidän piti seurata numerojärjestystä. Majakalta löyty lappu jossa oli pieni kuva jonka alla luki: seilatkaa meren yli pienen valaan luo. Merirosvot lähtivät. Matka oli vaikea mutta perille päästiin. Pieni valas suihkutti vettä, jonka mukana tuli lappu. Lapussa luki taas: seilatkaa meren yli tulivuoren huipulle. he seilasivat meren yli ja kun he pääsivät saarelle, he rupesivat kiipeämään. Siitä ei tullut mitään, he yrittivät ja yrittivät. Hetken kuluttua he katselivat laivastaan löytyisikö sieltä köyttä, mutta siellä oli vain tosi ohut köysi. He silti päättivät testata köyttä. Köysi taiteltiin kaksin kerroin ja heitettiin tulivuoren yli. He sitoivat köyden ja kiipesivät ylös. Ylhäällä odotti lappunen, jossa luki: uikaa meren toiselle puolelle. He uivat, koska jäljellä oli pieni matka. Merirosvot pääsivät saarelle, mutta ongelma oli pitkät ja paksut palmu puut. Ne olivat niin pitkiä että vaihto ehdoksi jäi vain kiivetä puiden yli. Puiden yli oli hankala kiivetä koska oksia ei ollut. Merirosvot pääsivät seuraavaan vaiheeseen ja se olikin syvä vesi jossa oli krokotiilejä. He melusivat kuin mölyapinat ja krokotiilit säikkyivät ja suut kloksahti kiinni. He hyppivät suita pitkin. Viimeinen este oli kiva. Merirosvot nakkelivat kiviä ja pääsivät arteen luo. Ja viimein he saivat jakaa kultakolikot, he punnitsivat kullan tasapuolisesti ja nukahtivat kullat sylissään rankan päivän jälkeen.

?

Olipa kerran merirosvo, jonka nimi on Petri. Hän oli hyvä merirosvo, joka löysi paljon aarteita ja ruokaa. Eräänä päivä Jouni ja Petri olivat etsimässä aarretta. Jouni oli Petrin paras ystävä. Yhtäkkiä he törmäsivät johonkin kovaan. He katsoivat kannelta mitä siellä näkyy.

- Onko siellä mitään, kysyi Petri Jounilta.
- Ei, tai no on, vastasi Jouni epävarmasti.
- No, mitä siellä on, kysyi Petri.

- Hiekkaa ja merta, vastasi Jouni.

- Hiekkaa?, ihmetteli Petri.

He nousivat pois laivasta. He lähtivät tutkimaan saarta. Jouni meni itään päin tutkimaan ja Petri länteeseen päin. Yhtäkkiä Petri näki jotain liikettä

- Mikä tuo on? kysyi Jouni.

- En minä tiedä, sanoi Petri.

He eivät kiinnittäneet siihen paljon huomiota. Kun he olivat tutkineet koko saaren, he lähtivät laivalle päin. Yhtäkkiä Jouni muisti kartan ja lähti etsimään sitä. Hän myös löysi sen, se oli yhdellä laivan hyllyllä.

- Anna se tänne, sanoi Petri.

Hän antoi sen Petrille, koska hän oli hyvä lukemaan karttoja.

- Aarre ei ole kaukana, sanoi Petri.

He lähtivät äkkiä katsomaan missä se on. He katsoivat mutta eivät löytäneet sitä saarelta jossa olivat. Aarre olikin toisella saarella. He päättivät lähteä uimaan. He ottivat vaatteet ja kengät pois. Sitten he lähtivät uimaan aarretta kohti. Heillä meni suunnilleen 20 min löytää saari. He lähestyivät sitä. He alkoivat navigoimaan että löytäisivät aarteen. Lopulta se löytyi, se oli luolassa. He avasivat arkun ja siellä kimmelsi kolikoita, timantteja ja kultaa. He hyppivät innoista. He myös juoksivat ympyrää innosta. Sitten he miettivät miten lähtisivät uimaan takaisin, mutta siinä ei mennyt kauvaa. He olivat laivalla ja pyysivät apua. Nyt he ovat rikkaita miehiä. Sen pituinen se.

?, lida V, ?

Olipa kerran nuoria poikia, jotka halusivat etsiä aarteen. Huhujen mukaan kauan sitten kylän merirosvot hyökkäsivät kuninkaan linnaan ja veivät kuninkaan kultaharkot. He haaksirikkoutuivat lähelle kolmea saarta ja veivät aarteen jonnekin niistä kolmesta saaresta. Siksi pojat halusivat lähtä etsimään sitä aarretta. Pojat huomasivat ison holkin satamassa. Pojat hyppäsivät holkin kyytiin ja varastivat aluksen. Pojat menivät katsomaan kapteenin hyttiin, josta löytyi juuri oikea kartta. Pojat katselivat karttaa ihmetellen. Pojat olivat nälissään ja seilanneet yli kolme tuntia kunnes pojat huomasivat kolme saarta. Pojat melkein unohti karikon ja kerkesi juuri kääntää laivan. Pojat kävivät kauimmalla saarella. Ei mitään löytynyt kuin yksi pieni mökki. Toinen saari, vain kaksi rauniota. Viimeinen saari. Pojat olivat vauhdissa kun löysivät aarteet ja purjehti takaisin kotisatamaan. Kaikki kyläläiset olivat innoissaan ja kukaan ei ollut enää köyhä.

Gumerus(?), Samu K. 6. lk

Olipa kerran pieni merirosvo nimeltä Kalle. Hänen elämänsä oli ollut siihen asti yhtä tylsyyttä kunnes eräänä päivänä hänen merirosvokaverit olivat löytäneet oven jostain luolasta autiolla saarella mutta he eivät olleet saaneet sitä auki. He olivat silti löytäneet kartan missä sanottiin, että missä oven avain

on. Nyt he ovat seilaamassa kohti avainta. Kun he saapuivat perille saarelle, jossa avain oli, he näkivät että saari oli pelkkä kivialue, jossa ei ollut mitään. Kun he lähtivät tutkimaan saarta, he huomasivat joka ei ollut elävä vaan se oli kivinen. Laivan kapteeni nykäisi käärmettä ja maa alkoi järistä. Kun järinä loppui he huomasivat käärmeen kohdalle tulleet portaat he laskeutuivat portaat alas ja näkivät suuren ja kauniin kivisen käärmeen, jonka silmät olivat kaksi suurta rubiinia. Sen hännän päällä oli pieni arkku. Kalle pakotettiin hakemaan arkku. Kun Kalle otti arkun kuului naksahdus ja käärmeen silmät alkoivat loistaa. Merirosvot säikähtivät ja lähtivät juoksemaan portaita ylös. Kun he olivat portaitten yläpäässä, kuului pamahdus ja kaikki iskeytyivät maahan ja he olivat tulleet ovelle. Kalle pakotettiin avaamaan ovi. Kun Kalle avasi oven, hän huomasi luolan joka oli täynnä käärmeitä. Tai itse asiassa luolan keskellä oli kasa käärmeitä. Sitten kuului outoa musiikkia ja käärmeet hajaantuivat. Luola oli täynnä kultaa. Luolan perältä tuli henkilö, joka näytti luurangolta ja sanoi: aarre on teidän.

Gumerus, Elvi 6. lk

Olipa kerran pimeä päivä. Jollon meri-rosvot päättivät lähteä laivoillaan merille etsimään aarteita. He tiesivät että merellä on aarre. Joten he päättivät pakata eväät ja vaatteet ja sitten ei kun menoksi. He lähtivät merelle laivalla ja kun he olivat hetkenlainehtineet he huomasivat keskellä saarta pojan joka oli jalkapuuissa ja hänen ympärillä oli paljon ihmisiä. Aluksi oletimme että siellä olisi jokin suuri aarre. Purjehdimme sinne ja kävimme katsomassa lähempää. Silloin selvisi että siellä oli mies jalkapuuissa. Jatkoimme kuitenkin tuota pikaa matkaa. Matkalla kävimme kahdella eri saarella mutta siellä ei ollut mitään muuta kuin havunneulasia. Hetken purjehtimisen jälkeen löysimme saaren jossa oli pääkallo kyltti ja menimme sinne. Näimme hetken päästä arkun, joka oli kiinni mutta siinä oli avain. Avasimme sen ja se oli täynnä kultakimpaleita.

Ruukki, Seelia 5A

Olipa kerran röyhkeä merirosvo, joka etsi aarrekarttaa arvokkaasta aarteesta. Aarre oli merkitty karttapalloon, joka oli tosi arvokas. Eräänä päivänä karttapallo oli varastettu. Poliisit lähtivät rosvon perään. Poliisit löysivät johtolankoja autiolta saarelta ja siellä oli myös rosvo ja rosvo joutui vankilaan.

Gumerus, Veera 4. lk

Eräänä päivänä merirosvolaivalle ilmestyi tanssiva possu, joka toi kartta vihjeen merirosvojen kapteenille. Karta oli kartasta pala joka johti pää kallo saarelle. Kartan takana luki: lausa tämä kun olet perillä. Olen tullut etsimään aarretta jonka kartan meille toi tanssiva possu. Ja näin he tekivät, kun he olivat sanoneet sen minkä piti yksi pääkallo nousi ja toi heille uuden kartan

palan. He yhdistivät karttapalat ja jatkoivat matkaa. Matkalla he ohittivat muste kaloja, jotka yrittivät päästä laivaan. perillä he katsoivat kartan taakse, siellä luki, että seuraava vihje on saaren kallion huipulla jonne piti kiivetä. Ylhäällä oli pieni arkku, jossa oli uusi kartan pala. Reitti jatkui saarelle, jossa oli taloja joissa asuttiin. matkalla vastaan tuli toinen merirosvolaiva joka ei päästäisi menemään, jos he eivät ryöstäisi saaresta heille jotain. He kävivät ryöstämässä saaresta ruokaa ja antoivat ne toisille merirosvoille. He antoivat siitä hyvästä uuden kartan palan. Usi reitti johti saarelle jossa kulki mutkikas polku. Vesiputoukselle jonka takana oli arkku, siellä oli viimeinen kartan osa joka johti viereiselle saarelle. He lähtivät matkaan. Kun he näkivät jo saaren laivasta heidän laiva osui veden alla olevaan kallioon ja se alkoi upota. Kaikki juoksivat pelastusveneeseen ja soutivat saarelle. Saarella oli kymmenen palmua jotka johtivat aarteelle.

Ruukki, ?, 5A

Oltiin merirosvoja, vanhoja meren kävijöitä. Laivan kapteeni eli minä olin kuulemma mukava. Kannoimme hyökkäyksen jälkeen laivaan miehistön pääkallot laivan varastoon koska niillä koristeltiin laiva. Ja luista me tehtiin muokkaamalla aseita esim. miekkoja, veitsiä ja lusikoita. Miehistöjen vaatteista me tehtiin varavaatteita ja hampaista kaulakoruja. Ja laivan ruoka ja juoma saatiin laivan ruokavarastosta. Juomana oli yleensä rommia. Laivan miehistöstä saatiin lihaa. Sitten eräänä päivänä näimme laivan. Hyökkäsimme laivan kimppuun. Se osoittautui virheeksi, sillä laiva oli aavelaiva.

Gumerus, Valto 6.lk

Olipa kerran pieni poika, joka tykkäsi kullasta. Hän oli ostanut erityisen kalliita kulta kimpaleita ja koruja. Hän yhtenä päivänä kuuli huhun jos laittaa kultaa valkoisiin sukkiin ja ripustaa ne pyykkinarulle kullasta muuttuu kalliimpi kulta kimpale ja saa aarrearkun mukana. Niin eräänä päivänä poika yritti juttua. Poika vei kultakimpale sukassa pyykkinarulle hän vielä katsoi sukkaa ennen kuin lähti. Sisällä poika katsoi ikkunan raosta onko sukka vielä siellä. Sukka oli hävinnyt mutta kimpale oli tipahtanut maahan. Joku oli siis yrittänyt varastaa kultakimpaleita. Kartta oli jo syntynyt mutta kultakimpale ei ollut muuttunut. Poika ja kaverinsa lähti aarteeseen perään. Yön kesti ja pojat saivat apua luotsilta joka oli hyvä vesillä. Pojat saapuivat aarrearkku käsissä kotiin.

Gumerus, Noora 6. lk

Olipa kerran merirosvo laiva joka souti autiolla lämpimälle saarelle. He olivat yötä siellä. Kun he heräsivät he etsivät syötävää ja he löysivät tuoreita hedelmiä. Ja he söivät niin paljon, että he nukahtivat ja nukkuivat tosi pitkään.

Ruukki, Helka 5A

Olipa kerran merirosvo. Eräänä päivänä Merirosvo poltti piippua. Silloin tuli hirveä myrsky ja laiva kaatui. Merirosvot upposivat laivan mukana meren syvyyksiin. Kapteeni pelasti miehistön ja ui rantaan, He soittivat apua hätäpuhelimella. He näkivät pelastuslaivan ja polttivat piippua. Ne miettivät että miten rakentaa uusi laiva.

?

Tässä kerron tarinaa, joka alkoi vuonna 1605. Olipa kerran käärmelumoaja, jonka nimi oli Stella. Hän oli 15 v. ja hänellä oli paljon taikavoimia. Tarun mukaan.. Stella lumosi paljon käärmeitä ja teki niistä ison armeijan. Kukaan ei tiedä missä Stellan taika-huilu on. Mutta monet sanovat että Stella menetti sen kun tippui katolta alas. Hän oli soittanut huilua kalliolla, kun oli kaverinsa Samin kanssa. Samia syytettiin Stellan taposta, mutta Sami vain vastasi: ” kuka tietää mitä tapahtui..? Heh, heh”

Stellan korvakorut on löydetty kalliolta kun hän oli ottanut ne kuulemma pois kun soitti huilua. Sami ei ikinä jäänyt kiinni. Ja ehkä Stellan haamu kiertelee vuorella aarteen ympärillä.

Ruukki, Jenna 5A

Eräänä lauantai aamuna Ville niminen pikku poika istui koti pihassa ja mutusteli kovaa leipää. Hänellä oli päällään räsyiset vaatteet. Villellä ei ollut perhettä, koska he olivat joskus muuttaneet toiseen maahan ja Ville oli jätetty Suomeen kadulle oman onnensa nojaan. Hänen perheeseen kuuluivat äiti, isä, Katriina-sisko ja Kolli-kissa. Kun Ville oli saanut leivän syötyä hän lähti kadulle kerjäämään lisää ruokaa. Hän istuutui valkoisen aidan juurelle ja kysyi jokaiselta vastaan tulevalta henkilöltä että saisiko hän ruokaa. Eräs nainen antoi hänelle omenan, joka oli mennyt pilalle. Ville ei syönyt sitä vaan heitti metsään. Omena kopsahti puuhun ja meni rikki. ”Olisit syönyt sen”, nainen sanoi vihaisena. Mutta Ville ei välittänyt naisesta koska ei halunnut syödä pilalle menneitä omenia. Nainen lähti vihaisesti mutisten mutta pian paikalle saapui isokokoinen mies. Miehellä oli outo ruskea salkku kädessä.

- Mikä on nimesi, mies uteli

- Ville, vastasi Ville.

- Entä ikä?. mies kysyi.

- Olen 8-vuotias, Ville kertoi.

Yhtäkkiä mies otti Villeä kädestä ja kiskoi jonkin matkan päähän mustalle autolle.

- Päästä irti, Ville kiljui.

Mutta mies vain nosti hänet autoon ja he ajoivat satamaan. Satamassa heitä odotti iso laiva, jonka kyljessä luki Pääkallo tikunnokassa. Laivassa oli nainen, teini-tyttö ja kissa. He ottivat Villen iloisesti vastaan. He kertoivat että he tarvitsevat laivapojan. Villelle kerrottiin säännöt ja sitten hänen piti alkaa töihin. Pari viikkoa myöhemmin Ville sai tietää että mies, nainen, tyttö ja kissa

olivat hänen perhe. Meni aikaa ennen kuin hänelle saatiin selitettyä perheen pois lähtö. Se johtui siitä kun heidät oli käsketty lähteä pois Suomesta. Eikä heillä ollut varaa ottaa kaikkia mukaan. Katriina oli matkustanut omilla rahoilla ja kissakin oli jätetty Suomeen. Mutta myöhemmin Kollikin löytyi. He olivat löytäneet aarteen toisesta maasta ja olivat nyt rikkaita.

Ruukki, ?, 5A

Eräänä päivänä merirosvot lähtivät etsimään aarretta. He lähtivät isolta saarelta, joka oli keskellä valtameriä. He huomasivat, että vastaan tuli tosi suuri armeija piraijoita. Ne menivät vain ohi niistä lihan syöjä kaloista. Seuraavaksi he tulivat mustan aukon kohdalle. Musta-aukko on todella vaarallinen, joten meidän pitää kiertää pitempää kautta. He etsivät myös ihmistä, joka on etsintäkuulutettu nuori mies. Hän katosi noin 2 viikkoa sitten merirosvo kavereidensa kanssa. Merirosvot löysivät romuna olleen Lamborginin. Sen jälkeen vastaan tuli merirosvojen kuolinhauta. Aarre on piilotettu Suomen keskipisteeseen. He lähtivät tutkimaan Suomea. Ensin he käyvät Lapissa ja sen jälkeen merirosvot käyvät Vaasassa. Lopuksi he löytävät aarteen ja lähtevät takaisin mistä lähtivätkin.

Ruukki, Mikael 5A